

[Finansministeren.]

partier har været inde på under udvalgsarbejdet, vil man gå ind for afviklingen af denne ordning, som har overlevet sig selv?

Jeg kan her heller ikke lade være med at henvise til mindretallets udtalelse i betænkningen, hvori man siger, at når finansministeren har udskudt den påtænkte forbedring af afskrivningsreglerne for maskiner m. v., er forudsætningen for at medvirke til nærværende lovforslag bristet for de tre partier. Vil det sige, at hvis man havde gennemført forbedringen for maskinafskrivningerne, ville man godt have været med til at gennemføre det her? Det var dog også ret interessant at få dette punkt klarlagt, for så er vi dog nået et lille skridt videre, end vi var i 1967, nemlig til en erkendelse fra de tre partiers side af, at det er noget, vi skal se at komme væk fra.

Jeg skal ikke fordybe mig i en historisk redegørelse, men der er til udvalget afgivet en del materiale omkring disse spørgsmål, og man har også fået et materiale fra ligningsdirektoratet, som klart og tydeligt viser, at denne ordning bør ophæves af kontrolmæssige grunde. Jeg tror, det var hr. Stetter, der henviste til, at dette var et angreb på erhvervslivet, ikke alene på virksomhederne, men også på arbejderne og funktionærerne i virksomhederne. Dertil vil jeg gerne sige, at man må ikke glemme, at det netop for arbejdere og funktionærer er af uhyre stor betydning, at vi får gennemført en rimelig kontrol med selvangivelserne her i landet, og enhver, der vil læse bilag 13 til folketingsudvalgets betænkning, vil meget hurtigt kunne gøre den konstatering, at de myndigheder, der har med kontrollen at gøre, indstændigt tilråder folketinget at ophæve disse regler, fordi de giver anledning til en forfærdelig masse misbrug og desværre misbrug, som ikke kan kontrolleres. Det er simpelt hen umuligt for ligningsmyndighederne at kontrollere, om det, der foregår på dette område, er korrekt, eller det ikke er korrekt, og jeg mener, man må have lov til at sige i dag, at noget sådant kan vi ikke have i det danske samfund. Vi har rigeligt med skatteunddragelser i forvejen, direkte skattesnyderi og legale skatteunddragelser, som vi tager fat på bl. a. med forhøjelsen af kapitalvindingsafgiften, og på dette område har vi altså helt klart et felt, hvor lignings-

myndighederne siger til os: kan vi da ikke blive fri for det her, vi kan ikke kontrollere det; der snydes, og der snydes groft. Det er det, der er baggrunden for, at vi nu siger, at vi må væk fra disse regler.

Jeg har tidligere oplyst her i tinget, at jeg selv var med til at lave disse regler i sin tid, i 1941, som ung økonom i arbejderbevægelsen, men det var i en krigssituation. Det var i en situation, hvor man med al magt skulle have varerne hjem til Danmark, fordi der forelå en risiko for et voldsomt prisfald, hvis krigen sluttede. Ja, det kan lyde mærkeligt, når vi nu ved, hvor længe den varede, men dengang tænkte man således, at hvis krigen pludselig holdt op, måtte de erhvervsdrivende se et voldsomt økonomisk tab i øjnene, og det var på denne baggrund, man gennemførte disse regler på dette som på visse andre områder. Jeg har også tidligere henvist til den kulfond, der blev opbygget inden for kulbranchen til imødegæelse af de store tab. Sådan er situationen ikke i dag. Vi lever i en helt anden periode. Vi lever i en periode, hvor der er allerstørst sandsynlighed for det modsatte, nemlig at priserne er højere, når man slutter, end da man begyndte. Der er ikke nogen som helst tendenser til, at vi skulle stå over for et pludseligt og voldsomt prisfald, som vil slå bunden ud af økonomien for virksomhederne, og derfor er disse regler ikke på sin plads i dag.

Jeg skal indrømme, at der er et likviditetsproblem, ja, ikke alene indrømme det, jeg har jo selv sagt, at der er et likviditetsproblem i denne sag, og derfor har vi stillet et ændringsforslag. Vi har imødekommet de radikale. Det er faktisk de radikales forslag, som er indgået som ændringsforslag fra finansministeren. Jeg skal ikke hermed hænge de radikale op, for jeg mener, vi må have så meget tillid til hinanden, at når vi forhandler på visse betingelser og en af disse betingelser brister, all right, så er den pågældende part naturligvis ikke bundet af det, man har været inde på, det er jeg helt med på. Men det forhindrer jo ikke, at man her i dag kan konstatere, dels at hr. Jens Peter Jensen og dermed vel nok venstre — jeg går ud fra, at han taler på sit partis vegne, når han taler heroppefra — ville være med til at afvikle denne ordning, hvis han fik en 5-årig afviklingsperiode, dels at de radikale ville være med under visse betingelser, altså gen-